

Un dia a l'**SPORT**

LES VOSTRES PREGUNTES

Javier: ¿Amb quin programa feu el diari?

Nosaltres treballem amb un programa que és específic per a la premsa i que es diu QuarkXPRESS.

Pau: ¿D'on es treu el paper de diari?

Nosaltres comprem el paper a empreses que es dediquen a fer les bobines de paper per imprimir diaris. Són multinacionals papereres.

Lidia: ¿Quan es triga a imprimir tots els diaris?

Actualment a Parets del Vallès tenim una rotativa molt potent que imprimeix en unes tres hores uns 125.000 exemplars.

Carlos: ¿Quants reporters treballen al diari?

Si et refereixes a periodistes, som uns 90 sense comptar els corresponents i els col·laboradors que tenim distribuïts per tot el món.

Natàlia: ¿Quan fa que existeix el diari?

El mes de novembre de l'any passat vam complir el 25è aniversari i vam organitzar una festa juntament amb el grup Tricicle que va ser molt divertida.

Paco: ¿En quantes seccions es divideix l'empresa?

A l'empresa hi ha direcció, redacció, maquetació, preimpresió, documentació, infografia, fotografia, edició gràfica, administració, màrqueting, publicitat i departament tècnic, al marge de les seccions que hi ha a les plantes d'impressió.

SPORT ESCOLAR

Redacció: Àngels Fàbregas
Núria Ferrer
Direcció: Felicit Collera

Una foto de grup

Durant la visita al diari hi va haver temps per a tot. Entre altres coses, per fer la típica foto del grup a la redacció

Periodistes

Els alumnes d'aquesta escola van poder comprovar que no és fàcil posar-se a l'ordinador i pensar una portada

L'escola Mare de Déu de l'Esperança, a l'**SPORT**

El 22 de desembre passat van venir a visitar-nos 18 alumnes de l'escola Mare de Déu de l'Esperança de Badalona. Tots van mostrar un gran interès per saber quin era el procés d'elaboració d'un diari, i la prova és que ens han fet arribar tres redaccions (vegeu la pàgina annexa), dues de les quals estan relacionades amb la visita.

Aquesta escola, que està situada al barri de Llefià, va ser fundada l'any 1960 per **Delfina Hervàs**, i la titularitat segueix sent de la família **Masó-Bové**, en la seva tercera generació.

L'escola té actualment 900

alumnes (de 3 a 18 anys) i procura fomentar força els esports, ja que pensen que practicar-los ajuda que els alumnes creixin com a persones sanes i completes. A més, al ser de Badalona, ciutat europea del bàsquet, és gairebé imprescindible que sigui esportiva.

Les instal·lacions de l'escola estan ben equipades i s'hi practica no només bàsquet, sinó també futbol sala, patinatge artístic sobre rodes, hip-hop, defensa personal, etc., com a activitats extraescolars. En horari lectiu, des de P3 fins a Batxillerat, es practica bàdminton, vòlei, atletisme, etc., per afavorir una vida esportiva variada i, sobretot, saludable. ■

A la redacció de l'**SPORT**

No us penseu que aquests quatre estiguin gaire cansats, vam ser nosaltres que els vam fer seure a terra per a la foto

LES VOSTRES PORTADES

La crisi del Barça de bàsquet i la mateixa visita, els temes

Quan van venir a visitar-nos els alumnes de l'escola Mare de Déu de l'Esperança era quan l'equip de bàsquet del FC Barcelona estava en un dels seus pitjors moments, i a les portades, com a bons seguidors d'aquest esport que són, ho van voler reflectir. D'altra banda, unes quantes estudiants van voler reivindicar els seus colors i que tothom sabés que eren unes grans seguidores del Barça. El Betis, alumnes 'galàctics' i els resultats del Barça de futbol van ser altres temes escollits per aquests alumnes, que no es pensaven que haurien de 'treballar' a la redacció.

22 de desembre del 2004 Escola Mare de Déu de l'Esperança

Aquesta escola, situada al barri de Llefà de Badalona, compta actualment amb 900 alumnes i amb una 'mentalitat' molt esportiva. Volen que els seus alumnes creixin com a persones sanes i completes

Periodistes per un dia

MOLT CONTENTS AMB LA SORTIDA BLAUGRANA

Un partit de bàsquet que no oblidaré mai

ÁLVARO PARAFITA
MARTÍNEZ
1R D'ESO

Ara fa tres anys que jugo en un equip de bàsquet. Un dia vam fer un partit que no oblidaré mai perquè ens hi jugàvem molt. Érem els cinquens de la Liga, en què participàvem 6 equips. Però aquell dia jugàvem contra els tercers, i si els guanyàvem seríem nosaltres els que passaríem al tercer lloc. Això significava molt. Havíem de guanyar fos com fos. El problema era que no érem precisament molt bons. Només havíem vençut el que anava sisè. En aquell partit ens hi havíem de deixar la pell.

Va ser molt dur. Quan faltava un quart d'hora per acabar ens guanyaven per 12 punts. Desesperats, vam fer un gran esforç i a l'últim minut només ens guanyaven d'un punt. Si nosaltres anotàvem i ells no, el partit era nostre, però si ells feien cistella, tot s'acabaria allà.

Corrent com a llebres, ens vam ficar tots al camp contrari, agafant posicions i esquivant els nostres defensors. El base va trobar un dels nostres que estava tot sol prop de la cistella. Li va passar la pilota i, quan l'equip contrari el va veure, van anar cap a ell. Ràpidament, gairebé en un moviment reflex, aquell jugador la va tornar al nostre base, que va fer una entrada i va encistellar. Ara el problema era que quedaven 45 segons i no podíem permetre que l'altre equip anotés. Tothom marcava qui li tocava, no podíem deixar forats. De sobte, de tant defensar, un es va passar i va fer falta. Per sort, no van encistellar. Quedaven 10 segons. La pilota es passava per damunt de la cistella. Només quedaven 3 segons. L'equip contrari va tornar a agafar la pilota i des de l'altra punta de la pista va intentar un triple. No ho van aconseguir.

Havíem guanyat per un sol punt. Érem els tercers de la Liga.

Patinatge

Aquestes són algunes de les nenes que fan patinatge. Com es pot veure només hi ha un nen; a veure si algun altre s'hi anima

Bàsquet

Aquest és un equip de bàsquet, un dels esports que tenen més seguidors en aquesta escola de Badalona

L'SPORT, un diari que dóna informació molt detallada sobre els esports

PACO ANDRADES
CÁNDIDO
1R D'ESO

Hola, em dic Paco i tinc 12 anys. El diari SPORT està molt bé, perquè és una bona font d'informació i molt actual, ja que els redactors es queden fins molt tard de matinada per actualitzar-lo encara més.

M'agrada molt aquest diari perquè ens dóna una informació molt detallada sobre els esports, sobretot el futbol i el bàsquet. Jo conec força aquest diari perquè el meu pare el compra i perquè parla molt del Barça, i jo sóc fan de l'equip. Moltes vegades els periodistes entrevisten jugadors i després

n'escriuen un breu resum al diari. M'agrada llegir aquestes entrevistes i saber coses dels meus jugadors preferits.

Aquesta visita a la redacció del diari SPORT ha estat molt interessant perquè he vist com s'imprimeix en una gran impressora i en molt poc temps. També he vist com està tot dividit en seccions i que cadascú es dedica a una cosa diferent. M'ha impressionat molt tot perquè no m'ho imaginava així, amb tants ordinadors, sales enormes i tantes seccions.

És una gran feina la que fan en aquest diari. Sempre estan en contacte amb el esportistes, les novetats, els partits, els resultats, etc.

M'agradaria tornar-hi un altre dia. M'ho he passat molt bé.

De l'escola a l'SPORT

Aquesta és una fotografia de la façana de l'escola. El 22 de desembre passat, alguns dels seus alumnes van sortir d'aquí amb un destí molt concret, la redacció del diari SPORT, on s'ho van passar força bé i van fer de periodistes durant una estona

La visita a l'SPORT i al Camp Nou, la millor sortida que he fet mai

ELENA MARTÍNEZ
GARCÍA
1R D'ESO

El dia 22 de desembre, alguns nens del meu curs van escollir la sortida al diari SPORT i a les instal·lacions del Barça. Jo també la vaig escollir perquè no havia vist mai com es feia un diari i també em feia molta il·lusió visitar el Camp Nou.

Primer vam anar al diari SPORT. Després de deixar les carteres i carpetes que d'uem en una sala, ens van portar allà on es fan els articles. Hi havia molts ordinadors, taules que estaven repartides segons l'esport que tractaven i segons els equips, etc. També vam anar a una sala on hi havia un ordinador amb la pantalla molt gran i allà estaven guardades moltes fotos dels esportistes. La monitora ens va dir que féssim grups de quatre. Jo em vaig ajuntar amb tres nenes més, la Lidia, la Saray i la Natàlia, ja que érem les úniques nenes que vam escollir aquesta sortida. Ens van dir que cada grup fes una portada en un ordinador. Nosaltres vam posar de títol "Cuatro niñas fanáticas del Barça", i després la monitora ens va fer una foto a to-

tes quatre juntes. També un altre senyor ens va fer una fotografia de tot el grup sencera. Abans de marxar, ens van repartir una bossa amb el diari d'aquell dia i un llibre sobre Ronaldinho o sobre Fernando Alonso. Per sort, a mi em va tocar el de Ronaldinho.

La visita a la redacció del diari SPORT em va agradar molt, però encara quedava el millor: les instal·lacions del Barça.

Després d'esperar una mica que ens obrissin, vam entrar directament al camp i la monitora, que es deia Mònica, ens va donar una "mala notícia" per a nosaltres: "No podreu veure els jugadors del Barça perquè estan de vacances". A mi m'hauria fet il·lusió veure Víctor Valdés, que és el que més m'agrada de tots. Vam passejar pels vestidors, per les graderies, per les llotges i, finalment, vam anar al Museu del Barça, on hi havia objectes molt antics i una televisió on sortien les millors jugades. Com que ja era molt tard no vam poder visitar la botiga.

Com ja he dit abans, aquesta sortida em va agradar molt, és la millor que he fet mai.

